

Cuvântul care zidește

NU LIPSI DE LA LITURGHIA EUCHARISTICĂ,
PENTRU CĂ EA NU ESTE COMPLETĂ FĂRĂ TINE!

www.parohiaserbanvoda.ro

DUMINICA A 30-A DUPĂ RUSALII

Dregătorul bogat – păzirea poruncilor

**SF. MC. PARAMON ȘI FILUMEN;
SF. CUV. PITIRUN**

Sfânta Evanghelie de azi ne pune în față o situație actuală pentru fiecare perioadă a istoriei, în care modul de raportare a omului la bunurile materiale trecătoare, la averi și moșteniri, devine hotărâtor pentru felul în care el își va petrece veșnicia.

Citim în Sfânta Evanghelie de la Luca despre un tânăr bogat care își punea întrebări și probleme existențiale, dar era nemulțumit de starea lui sufletească. Era un dregător, într-o funcție publică, bogat, cu proprietăți imense, fără ca acest lucru să-l mulțumească sau să-i aducă pacea sufletului. De aceea vine la Mântuitorul, să-L întrebe ce să facă, căci îl preocupa nu numai traiul bun pe acest pământ, dar și viața veșnică, lucru lăudabil pentru un tânăr: „Bunule Învățător, ce să fac ca să moștenesc viața de veci?” (Luca 18, 18).

Din convorbirea pe care a avut-o cu Mântuitorul, reiese că tânărul era evlavios și cu frică de Dumnezeu, păzind încă din copilărie poruncile lui Dumnezeu, dar cu toate acestea, avea un gol în suflet pe care nu-l putea împlini, așteptând din partea Mântuitorului cel mai bun sfat pentru a-și dobândi liniștea și pacea sufletescă.

Hristos Domnul i-a oferit pe loc remediul, anume, să vândă toate averile, să împartă totul săracilor și să se integreze în ceata Apostolilor Săi. La auzul acestor cuvinte, tânărului osârduitor s-a întristat profund, căci trebuia să renunțe la avere. A abandonat planul de a-și pregăti veșnicia, a renunțat la întrebările sale legate de suflet, irosind marea șansă, râvnită de mulți, de a deveni unul din ucenicii Mântuitorului. Tânărul bogat renunța astfel la Hristos, la veșnicie și la Împărăție, rămânând doar cu averea, ce nu-i satisfăcea aspirațiile sufletești. Hristos v-a exclama: „mai lesne este a trece camila prin urechile acului decât să intre bogatul în Împărăția lui Dumnezeu!” (Luca 18, 25).

CE SĂ FAC CA SĂ MOȘTENESC VIAȚA VEȘNICĂ?

Înțelegem că bogații se vor mântui cu anevoie fiindcă averea le pune în cale multe piedici. Cea dintâi primejdie pe care o înfățișează bogăția pentru suflet stă în faptul că dobândirea ei îl face pe om lacom, hrăpăreț și necinstit. Omul cuprins de duhul îmbogățirii devine o prăpastie de poftă: bani lângă bani, case lângă case, moșii lângă moșii. Astăzi omul bogat este grăbit, nervos și pizmaș. Vrea să se îmbogățească repede, mai mult decât cei de o condiție cu el gândind că va deveni cel mai bogat om, cu mijloace de câștig dubioase precum afaceri murdare, devalizări, fraude pe seama avutului public.

Bogăția este apoi piatră de poticnire în calea mântuirii pentru că îi îngâmfmă pe oameni. Bogatul poruncește, este de temut, este puternic, poate influența pe oricine. Toți îl laudă, îl lingușesc și nimeni nu-l mustră, nu-i face observație sau îi atrage atenția. Ba, am putea spune că bogatul poate face orice fără să-i fie frică de pedeapsă. Folosindu-se de bani și daruri va ști să iasă din fiecare încurcătură, dar un singur lucru nu va putea face cu bani. Cu bani mulți numai

din iad nu se poate scoate.

Bogăția corupe ființa omenească. Iar cei bogați se gândesc numai la împlinirea poftelor lor, fără să privească la sărăcia, nevoile și suferința din jur. Dar bogăția nu este un rău în sine, ci goana nebună după cele materiale. Mulți bogați însă știu să se plece cu milostivire semenilor aflați în nevoie și chiar înființează instituții în care derulează programe de întrajutorare. Aceștia devin bineplăcuți lui Dumnezeu, pentru că au înțeles că totul vine de la Domnul și-i mulțumesc lui Dumnezeu prin grija pentru sărmani, nevoiași și neajutorați. Astfel bogăția nu reprezintă o piedică, ci o cale pentru dobândirea mântuirii. Înțelept este cel bogat care-și va orându astfel lucrurile.

De acest lucru s-a convins și tânărul din Evanghelia de azi – ne spune Tradiția – căci cugetând îndelung la spusele Mântuitorului, a oferit toată averea săracilor și s-a întors să-I urmeze lui Hristos devenindu-I ucenic, episcop în Asia Mică și murind martir pentru credința creștină. ❖

Părintele Adrian Chiriță

SFÂNTUL APOSTOL ANDREI, CEL ÎNTÂI CHEMAT, OCROTITORUL ROMÂNIEI

Născut în Betsaida Galileei, localitate de pe țărmul Lacului Ghenizaret, în nordul Țării Sfinte, aflăm din Noul Testament că era fratele lui Simon Petru, pescar ca și el. Înainte de a fi chemat de Hristos, Sfântul Andrei a fost mai întâi ucenic al Sfântului Ioan Botezătorul. Despre Hristos află chiar de la Sfântul Ioan care mărturisește despre El: „Iată Mielul lui Dumnezeu, Cel ce ridică păcatul lumii.” (Ioan 1, 29)

Sfântul Evanghelist Matei ne istorisește momentul chemării la apostolie a Sfântului Andrei: «Pe când Iisus umbla pe lângă Marea Galileii, a văzut doi frați, pe Simon ce se numește Petru și pe Andrei, fratele lui, care aruncau mreaja în mare, căci erau pescari. Și le-a zis: „Veniți după Mine și vă voi face pescari de oameni. Iar ei, îndată lăsând mrejele, au mers după El”» (Matei 4, 18-20).

Sfântul Andrei a urmat Mântuitorului, însoțindu-l pe drumurile Țării Sfinte. A fost martor faptelor minunate săvârșite de Domnul, s-a împărțit din cuvântul dumnezeiesc, și, mai presus de toate, a văzut

Patimile Domnului, a plâns moartea Lui pentru noi și s-a întărit în credință, în ziua Învierii.

Tradiția Bisericii ne spune că, după Înălțarea Domnului la cer și după Cincizecime, Apostolii au tras la sorți și au mers în toată lumea, pentru propovăduire. Sfântului Andrei i s-au încredințat Bitinia, Bizantia, Tracia și Macedonia, cu ținuturile din jurul Mării Negre, până la Dunăre și Sciția (adică

Dobrogea noastră) și până în Crimeea. Eusebiu de Cezareea (sec. al IV-lea), Calendarul gotic (sec. al IV-lea) sau Martirologiile istorice occidentale (sec. VIII-IX) confirmă tradiția potrivit căreia Sfântul Andrei a predicat la sciți. Credința că Sfântul Andrei ar fi fost în Dobrogea, creștinându-i pe locuitorii acestei zone, este întărită de prezența colindelor, legendelor, obiceiurilor din Dobrogea, închinare Sf. Andrei.

Sfântul Andrei a murit ca martir la Patras, pe o cruce în formă de X. Capul său se află în biserica nouă a Sfântului Andrei din Patras.

Sfântul Sinod al Bisericii Ortodoxe Române a hotărât în anul 1995 ca sărbătoarea Sfântului Andrei să fie însemnată cu cruce roșie în calendarul bisericesc, iar în anul 1997 Sfântul Andrei a fost proclamat „Ocrotitorul României”. Ziua de 30 noiembrie a fost declarată sărbătoare bisericească națională. Moaștele Sfântului Andrei au fost aduse în țara noastră în 1996 la Iași și în 2011 la București. ❖

Cuviosul Gheorghe, starețul sfânt al Mănăstirii Cernica

La 3 decembrie îl sărbătorim Sfântul Cuvios Gheorghe de la Cernica și Căldărușani, ucenic de seamă al Sfântului Cuvios Paisie de la Neamț.

S-a născut în anul 1730, într-o familie de binecredincioși ardeleni din Săliștea Sibiului. Dorind din tinerețe să se călugărească, din cauza persecuțiilor împotriva Ortodoxiei din Transilvania, a trecut, la vârstă de 19 ani, în Țara Românească, unde a intrat în slujba unui arhieru aflat în București, mitropolitul grec Roșca. În 1750 a plecat cu acesta la Constantinopol, apoi la Muntele Athos, viețuind în Mănăstirea Vatoped, unde a fost făcut rasofo și diacon, iar după moartea mitropolitului a devenit ucenic al starețului Paisie Velicicovschi. A devenit călugăr în 1752 și preot în 1754. În anul 1763 l-a însoțit pe marele stareț în Moldova la Mănăstirea Dragomirna, unde s-a nevoit doisprezece ani ca ieromonah, duhovnic și econom al obștii. În 1775, după ocuparea Bucovinei, călugării de la Dragomirna s-au mutat la Mănăstirea Secu.

Patru ani mai târziu, în 1779, când starețul Paisie a primit conducerea Mănăstirilor Neamț și Secu, Gheorghe l-a urmat. În anul 1781, Sfântul Cuvios Gheorghe a pornit către Athos, însă a fost oprit la București de mitropolitul Grigorie al II-lea (1760-1787), care, prin multe insistențe, l-a determinat să primească a revigora viața monahală din Schitul

Cernica. Păstorind cu jertfelnicie și înțelepciune, a refăcut vatra monahală în doar cinci ani, adunând în jurul lui 103 ucenici.

Această rodnică activitate a făcut ca, în 1793, mitropolitul Filaret al II-lea să-i încredințeze și Mănăstirea Căldărușani, conducându-le pe amândouă până la moartea sa, în 3 decembrie 1806. A fost înmormântat la Mănăstirea Cernica, în fața Bisericii „Sfântul Lazăr”, zidită de el în 1804.

La 21 octombrie 2005, Sfântul Sinod al Bisericii Ortodoxe Române a hotărât canonizarea cuviosului stareț Gheorghe,

iar proclamarea canonizării a avut loc la Mănăstirea Cernica la 3 decembrie 2005. (basilica.ro)

Fapte minunate

Arhimandritul Ioanichie Bălan povestea despre starețul Cernicâi:

➤ Oprit fiind în țară fără voia sa de către mitropolitul Țării Românești, Cuviosul Gheorghe era în mare mâhnire. Deci, postind câteva zile, s-a rugat Maicii Domnului și Sfântului Ierarh Nicolae să-l povățuiască ce trebuie să facă. Apoi, adormind puțin de osteneală, i s-a arătat în vis Sfântul Nicolae și i-a poruncit, zicând: „Rămâi aici și îmi curățește lăcașul meu de fiarele sălbatice!” Deșteptându-se plin de bucurie, a pornit în căutarea lăcașului Sfântului Ierarh Nicolae și a aflat biserica lui din ostrovul Cernicâi, pustie și plină de șerpi. Din ceasul acela a rămas în Schitul Cernica împreună cu doi ucenici ai săi, Atanasie și Serafim, din Mănăstirea Neamț.

➤ Spuneau ucenicii Cuviosului Gheorghe că după ce au ajuns întâi pe ostrov și s-au închinat în biserică, au văzut în sfântul altar un șarpe uriaș. Atunci starețul, însemnându-se cu semnul crucii, i-a zis cu glas blând: „Ganul (dragul) tatei, până acum ai locuit tu aici. Acum să te duci din locul acesta, ca să locuim noi!” La cuvântul starețului, șarpele s-a supus poruncii îndată și a ieșit afară din biserică și din ostrov, dispărând în pădurile din împrejurimi. ❖

VIZITĂ LA CENTRUL DE COPII „SFÂNTA MARGARETA”

În preajma praznicului Sfântului Nicolae, în ziua de 08.12.2015, sectorul social al Parohiei Șerban Vodă organizează o vizită la Centrul „Sfânta Margareta” pentru a fi alături de copiii cu dizabilități și a le face o bucurie. Căci vom merge cu daruri și un colind frumos. Cei care doresc să participe la această acțiune caritabilă, se pot adresa Dnei Ioana Rusu, -coordonator Sector Social.

Cei ce vor să fie ei Sfântul Nicolae pentru acești micuți, vor trăi clipe unice, împărtășind cu ei din gingășia trăirilor lor și vor fi mângâiați de zâmbetele fericite ale micuților. Iar Postul Nașterii Domnului ne îndeamnă mai mult la generozitate, la întinderea mâinilor, pline de daruri, pentru cei care nu ne poate da înapoi decât sinceritatea și căldura inimii lor. ❖

Ești sau nu ești credincios?

- Ce credeți că i-ar putea apropia pe tineri de Biserică?

- Cred că, în primul rând, credința în Dumnezeu. Credința te apropie și de Dumnezeu, și de lucrurile Lui, iar dacă n-ai credință în Dumnezeu, nu te poate apropia nimic de El.

Eu, de exemplu, atunci când mai spovedesc tineri, mai întreb:

- Crezi în Dumnezeu?

Și îmi răspunde omul: „Da, părinte!”, oarecum mirat că-i pun o astfel de întrebare.

Și-l mai întreb: „Ce faci tu, ca un credincios?”.

Iar el răspunde: „Mă silesc a fi cumsecade”.

„Dar eu cunosc oameni cumsecade și dintre cei necredincioși, care-s corecți în viață, care-și fac datoria în societate”, îi spun iarăși: „Ce faci tu, ca om credincios - îl întreb - și nu fac cei necredincioși? La biserică mergi?”.

Iar el zice: „Nu prea merg”.

Eu îi spun: „Nici necredincioșii nu merg. Te rogi dimineața și seara?”

- Nu.

- Nici necredincioșii nu se roagă.

- Postești?

- Nu prea.

- Nici necredincioșii n-o fac. Înjuri? Zice el: „Mă mai scapă gura”.

Iar eu îi spun hotărât: „Zi-mi acum, ce ești: credincios sau necredincios?”.

Iar omul recunoaște: „Părinte, sunt mai mult necredincios decât credincios”. ❖

Arhim. Teofil Părăian, „Iubirea de aproapele – ajutor pentru bucuria vieții”

Seară de teatru:

„ÎNTOARCEREA ZIDARULUI”

Duminică, 29.11.2015 ora 19.00, Parohia Șerban Vodă și Compania de teatru „Civic Art CvM” prezintă piesa de teatru „Întoarcerea zidarului”, un epilog incitant al legendei Mănăstirii Argeșului.

Ostenitori: Marian Ciripan, Cristina Moldoveanu și Cristi Dionise.

„Prin profunzimea textului și a interpretării actricești publicul prezent la acest spectacol va primi mesajul de mărturisire a credinței creștin-ortodoxe și asumare a istoriei, convingându-se încă o dată că teatrul poate să facă foarte mult în dezvoltarea modalității de a comunica astăzi cu istoria”, mărturisesc organizatorii.

Inspirată din legenda „Mănăstirea Argeșului”, ne înfățișează dintr-o altă perspectivă, diferită, legenda Meșterului Manole, amintindu-ne că nimic cu adevărat înalt, frumos și valoros nu se poate crea fără rugăciune, smerenie, jertfelnicie, iubire și iertare.

Spectacolul poartă o semnătură celebră: cea a dramaturgului Dan Tărchilă

care ne demonstrează că actul creației înseamnă dăruire, pasiune și mai ales jertfă.

Dacă organizatorii ne-au dăruit acum o lună și jumătate o impresionantă dramatizare a ultimelor zile ale Sfântului Domnitor Martir Constantin Brâncoveanu, „Plecarea fără întoarcerea”, cu siguranță urmărind spectacolul de azi vom înțelege de ce neamul nostru și-a împroriat atât de adânc jertfa hristică în viața și istoria sa. ❖

ORARUL CENTRULUI PAROHIAL PENTRU COPII SI TINERET

Ziua	Ora	Meditații	Cine răspunde
Luni	16 ³⁰ -17 ³⁰	Limba engleză - clasele III-IV	Prof. Turcsany Manolescu Daniela
Joi	13 ³⁰ -15 ⁰⁰	Limba română / Matem. clasa a IV-a	Prof. Ruscescu Georgeta
	16 ⁰⁰ -17 ⁰⁰	Matematică - clasa a VIII-a	Prof. Stuparu Germina
Sâmbătă	15 ³⁰ -17 ³⁰	Matematică - clasele VII-VIII	Ing. Tomescu Paul

PROGRAMUL BISERICII ȘERBAN VODĂ ÎN PERIOADA 29 NOIEMBRIE - 6 DECEMBRIE 2015

ZIUA	ORA	SLUJBE/activități
Duminică 29 noiembrie	08 ⁰⁰ -12 ⁰⁰	Duminica a 30-a după Rusalii (Dregătorul bogat – Păzirea poruncilor) – Utrenja, Sfânta Liturgie
Luni 30 noiembrie	08 ⁰⁰ -12 ⁰⁰	Sf. Ap. Andrei, cel Întâi chemat, Ocrotitorul României Utrenia, Sfânta Liturgie
Martți 1 decembrie	10 ⁰⁰ -12 ⁰⁰	Te-Deum pentru Ziua Națională a României; Sfântirea apei
Miercuri 2 decembrie	07 ³⁰ -09 ³⁰	Sfânta Liturgie
	17 ⁰⁰ -19 ⁰⁰	Sfântul Maslu
Vineri 4 decembrie	07 ³⁰ -09 ³⁰	Sfânta Liturgie
	17 ⁰⁰ -19 ⁰⁰	Vecernie cu litie, Acatist
Sâmbătă 5 decembrie	07 ³⁰ -09 ³⁰	Sfânta Liturgie, Pomenirea morților
	17 ⁰⁰ -19 ⁰⁰	Slujba de priveghere
Duminică 6 decembrie	08 ⁰⁰ -12 ⁰⁰	Duminica a 27-a după Rusalii (Tămăduirea femeii gârbover) HRAM – Sf. Ier. Nicolae, Arhiepiscopul Mirelor Lichiei Utrenia, Sfânta Liturgie

LUARE DE POZIȚIE ÎN PARLAMENT

Vocea unui politician care, pe bună dreptate, se ridică pentru a vorbi despre Biserică și despre faptul că trebuie să ne pese ce fel de vorbe rostim la adresa Ei, este una puțin auzită în Parlamentul României. Iată însă, că un deputat liberal, Daniel Gheorghe, face pe 12 noiembrie o declarație în plen pe care o intitulează „Biserica trebuie apărată”.

A sistăm în ultimele săptămâni la un atac concertat la adresa Bisericii și a valorilor creștine. Nu trebuie să uităm niciodată că Biserica face parte din valorile fundamentale ale națiunii române, pe care noi ca reprezentanți ai poporului, avem obligația să le apărăm.

Vedem în aceste zile atât în România cât și în plan internațional un puternic discurs militant secularist, discurs ce are ca miză decreștinarea spațiului euro-atlantic.

Uităm însă adesea că viziunea creștină autentică este incompatibilă cu fanatismul religios, extremismul politic sau ideologiile totalitare. În schimb, cele mai mari crime din istorie au fost comise atunci când curente sau ideologii politice seculariste au ajuns să decidă destinele unor națiuni sau ale unor popoare. Și avem numeroase exemple, precum Revoluția Franceză, Revoluția bolșevică, Revoluția maoistă sau chiar procesul de comunizare din estul Europei, proces care a ucis ori întemnițat doar în România sute de mii de persoane.

Miza acestei ideologii (căci da, ateismul militant a ajuns o ideologie) este să răstoarne valorile iudeo-creștine, printre care libertatea, respectul față de viață și demnitatea umană, moderația, spiritul critic și iubirea aproapelui.

Acceptarea faptului că numai Dumnezeu este Adevărul absolut contrazice pretențiile de a transforma persoane și idealuri umane, teorii sociale, filosofice sau politice, în valori supreme. Din această viziune creștină decurg în mod natural drepturile eterne ale

omului. Ele nu pot fi legiferate înăuntrul sau în afara societății, ele țin de natura umană. Cultura libertății, trăsătură caracteristică a civilizației căreia îi aparținem, și instanțele concrete cum ar fi instituții legal-politice și sistemul economic, au fost dezvoltate pe acest fundament.

La baza Civilizației Iudeo-Creștine, din care facem parte, se află, înainte de toate, moștenirea religioasă. Toate realizările acestei civilizații, atât cele din plan moral cât și cele materiale, decurg din religie, din concepția iudeo-creștină privind omul, raportul lui cu realitatea – cu Dumnezeu, și apoi cu semenii săi, cu societatea, cu întreaga Creație. În toate domeniile vieții sociale – cultură, justiție, politică, economie, tehnologie – rezultatele obținute de Civilizația Iudeo-Creștină sunt fără egal față de cele ale altor civilizații, bazate pe orice alte religii, chiar dacă și acestea se pot mândri cu creații valoroase. Și totuși, religia creștină este cea mai atacată și mai persecutată dintre toate religiile planetei.

Auzim în aceste perioade scandări de genul „Spitale, nu catedrale”, slogan ce ne amintește tuturor de mesajul promovat de fesenști la începutul anilor 90, „Noi muncim, nu gândim”. Atacul la fundamentele morale ale poporului român este un proces ce are loc în România de peste șapte decenii: astăzi vedem cum intențiile comunistilor sunt continuate de așa-ziii aței militanți, inclusiv de pe site-uri a căror finanțare este un mister pentru toată lumea. Un lucru extrem de grav este acela că aceștia încearcă să-și impună propria agendă, ocolind mecanismele democratice. Statul român, deci și Parlamentul, trebuie să fie în slujba cetățenilor și să asculte de voința acestora și nu să-și aroge rolul de a educa poporul conform unei ideologii. De altfel, acesta este și mesajul oamenilor care au ieșit în stradă în aceste zile.

În încheiere, aș vrea să mă întorc la celebrul mesaj „Spitale, nu catedrale”. În spațiul românesc, școlile, spitalele și instituțiile culturale s-au dezvoltat până în sec XIX în cadrul Bisericii - și avem exemple numeroase aici, precum Spitalul Colțea, Spitalul Brâncovenesc, Academia de la Sf. Sava, în București, ori prima școală românească care a apărut de asemenea într-un cadru religios, în sec XVI, la Catedrala Sf. Nicolae din Șcheii Brașovului.

Începând cu sec XIX, Statul și-a asumat construcția de spitale și de școli. Să nu uităm asta.

Ca și creștini, avem libertatea de a critica BOR. Cred însă că trebuie să o facem plecând de la adevăr și de la fapte și nu din perspectiva unei proiecții ideologice. Da, Biserica Ortodoxă are probleme de comunicare, însă, în același timp, aceasta alături de Biserica Greco-Catolică, este cel mai important filantrop din România. În 2015, BOR a derulat cea mai mare campanie națională de donare de sânge. Trebuie spus faptul că în cadrul Bisericii Ortodoxe Române, cea pe care Eminescu o supranumea „mama neamului românesc”, funcționează 785 de instituții și servicii sociale dintre care 51 de instituții medicale. Aceste date nu sunt cunoscute, pentru că Biserica nu face acte de caritate cu televiziunile după ea.

Cred că Biserica românilor trebuie apărată și promovată ca un reper în absența căruia România riscă un dezastru moral. Valorile și principiile creștine sunt și astăzi o redută în față relativismului moral și a tentațiilor politice totalitare. Biserica trebuie să își păstreze rolul de factor de echilibru și de garant al dialogului dintre Stat și cetățeni.

Ieri s-au împlinit două decenii de la moartea lui Corneliu Coposu, un om politic ce face parte dintr-o generație de excepție ce a construit România Mare. Această generație a avut ca reper Decalogul și a înțeles că nimic nu se poate construi durabil în afara lui. Acestor demni înaintași care au afirmat valorile creștine și spiritul democratic avem obligația să le continuăm muncă și să le respectăm moștenirea.

Așa să ne ajute Dumnezeu! ❖